

Domáca sieť a zdieľanie

V tejto kapitole:

- Typické súčasti domácej siete
- Domáca skupina
- Centrum sietí
- Univerzálne zdieľanie sieťových prostriedkov

Jedným z dôkazov pokroku v sieťových komunikáciách je aj to, že už nie je potrebné zdôrazňovať význam pripojenia počítača na sieť a jeho využitie. To platí najmä v súčasnej dobe, keď sa pod slovom sieť myslí aj sieť s veľkým S, teda internet – vo všetkých prípadoch ide o to, že váš počítač, za ktorým sedíte a na ktorom pracujete, je pripojený k iným počítačom, využíva ich služby a umožňuje mnohými rôznymi spôsobmi komunikovať.

Windows 8 je bez využívania týchto možností skutočne polovičným systémom, užívateľ by si preto mal nastudovať všetky dôležité možnosti, ktoré po jeho inštalácii ponúka. Sieťové služby a nastavenie vo Windows 8 prerastajú celým systémom a objavujú sa aj v ďalších aplikáciách, ktoré z tohto faktu ťažia. Riadky tejto kapitoly sa preto podrobne pozrú nielen na jednotlivé možnosti a súvisiace výhody a nevýhody jednotlivých typov pripojení, ale aj na detailné možnosti užívateľského nastavenia. Spolu s tým samozrejme súvisia aj možnosti a funkcie zdieľania.

Aj keď sa pomerne veľká skupina užívateľov bojí akéhokoľvek spojenia slov sieť a konfigurácia či nastavenie, musia aj oni občas siahnúť po úprave niektorých základných parametrov. Potom sa stretnete s významom nasledujúcich kľúčových pojmov:

- IP adresa – jedinečné číselné označenie počítača, pomocou ktorého ho ostatné stroje rozpoznajú. Najčastejšie sa stretnete s IP adresami štvrtej verzie (IPv4), ktorých zápis má podobu 111.111.111.111, kde žiadne číslo medzi bodkami nesmie presiahnuť 255. Do budúcnosti sa však predpokladá rozmach IP adres šiestej verzie (IPv6), ktoré sú o poznanie dlhšie (128 bitov), ich detailný popis však presahuje rozsah a zameranie tejto príručky.

Tip: Koncový užívateľ nemusí príliš zabiehať do podrobností ohľadom IP adres, všetky zodpovedajúce údaje mu totiž spravidla odovzdá (alebo pokročilými technikami zistí) poskytovateľ internetu, prípadne správca miestnej siete.

- Port – ide o číselné označenie služby, pomocou ktorej si môžete od vzdialeného počítača vyžiadať potrebné dáta.
- Brána – počítač alebo iné zariadenie, ktoré oddeľuje miestnu sieť od vonkajších sietí. Užívateľ väčšinou potrebuje zadať IP adresu brány iba pri prvotnej konfigurácii (ak to za neho neurobí zodpovedný administrátor) a potom už nie sú potrebné ďalšie úpravy. V domácnosti býva najčastejšou bránou pripojenia na internet bezdrôtový router, ktorý má za úlohu rozdeliť internetové pripojenie medzi viac počítačov a zároveň im umožniť komunikovať medzi sebou.
- Protokol – vopred definovaná sada komunikačných pravidiel, ktorých dodržaním môžu dva počítače dosiahnuť vytúžený cieľ pri výmene informácií. Typickým príkladom protokolov, s ktorými sa môžete stretnúť pri bežnej práci s Windows 8, sú napríklad http na prenos webových stránok alebo TCP/IP, ktorý zaisťuje všeobecnejšiu výmenu dát a garantuje niektoré vlastnosti sieťového pripojenia.

Poznámka: Súčasné adresy IPv4 majú tvar 123.123.123.123, pričom každá z uvedených trojíc je pri prepise do dvojkovej sústavy reprezentovaná ôsmimi bitmi. Maximálny možný počet adries by teda v tomto prípade bol 2^8 . V porovnaní s tým adresy v IPv6 sú definované ako 128bitové (osem segmentov po 16 bitov), takže ich celkový počet hypoteticky dosahuje 2^{128} . Zápis má potom podobu štyroch šestnástkových čísel oddelených dvojbodkou, napríklad 8FA2:A33D:81B9:E3B4:5CF8:DCB1:E84A:FC16.

Typické súčasti domácej siete

Domáca sieť je často vytvorená niekoľkými počítačmi naraz, typicky ide napríklad o stolný počítač a notebook. Ak máte internet, je najčastejším spôsobom rozšírenia na jednotlivé počítače už zmieneny bezdrôtový router – ten môže klasický stolný počítač pripojiť na internet pomocou kábla, rovnako však zvládne aj pokrytie notebooku bezdrôtovým signálom. Jeden z nich znázorňuje obrázok 8.1.

Obrázok 8.1: Jeden z typických bezdrôtových routerov pre domáce použitie.

Medzi výhody bezdrôtových pripojení patrí väčšia flexibilita prístupu – ak máte sieť s niekoľkými stolnými počítačmi a notebookmi, nie je žiadny problém so začlenením nového notebooku. S tým súvisia už aj tradičné zabudovania bezdrôtových adaptérov priamo do notebookov, v porovnaní so staršími modelmi tak nemusíte kupovať samostatnú rozširujúcu kartu.

Správne zapojenie bezdrôtového routeru

Domáce zapojenie bezdrôtových routerov sa pri rôznych značkách príliš nelíši, preto je možné všeobecný návod zhrnúť na univerzálne použitie:

1. Prvým krokom je prepojenie routeru a modemu (všeobecne vstupného bodu vonkajšieho internetu) klasickými ethernetovými káblami, t.j. s prípojkami RJ-45.
2. Ak máte pripojenie PC-router-modem, nastavíte parametre (ktoré sú popísané v manuáli) spravidla pomocou webového rozhrania v prehliadači na definovanom porte. Vo Windowse 8 teda otvoríte Internet Explorer a ako adresu zadáte IP adresu, ktorá je spätá s daným routerom.
3. Po zaistení káblového spojenia sa môžete pustiť do konfigurácie bezdrôtových funkcií a parametrov, šifrovacieho kľúča pre bezpečnú komunikáciu a pod. Tieto detaily sa líšia v závislosti od konkrétneho modelu, a tak si radšej vždy vezmite zodpovedajúci manuál.

Stolný počítač a bezdrôtová sieť

V prípade moderných notebookov je pripojenie k bezdrôtovej sieti spravidla pomerne jednoduché, keďže sú väčšinou vybavené zodpovedajúcim zabudovaným zariadením a dokážu detekovať sieť v dosahu. Mierne zložitejšia môže byť situácia pri klasických stolných počítačoch, ktoré musíte vybaviť dodatočným zariadením na príjem Wi-Fi. Využiť môžete ako interné karty, ktorými obsadíte niektorý z voľných rozširujúcich slotov, radšej sa však rozhodnite pre zariadenie pripojiteľné prostredníctvom USB portov. Po inštalácii požadovaných ovládačov môžete naplno využívať bezdrôtové pripojenie.

Rýchle pripojenie k bezdrôtovej sieti

Keď sa nachádzate v dosahu niektorej z bezdrôtových sietí, systém Windows 8 vás upozorní na jej prítomnosť prostredníctvom samostatného panelu. Po kliknutí naň sa otvorí zoznam dostupných bezdrôtových sietí – pripojenie k vybranej sieti určite s poklepaním ľavého tlačidla myši na jej názov a o chvíľu budete automaticky bezdrôtovo pripojení. Ak sieť vyžaduje zadanie hesla, vložte ho do poľa Kľúč zabezpečenia, ktoré sa v takomto prípade automaticky zobrazí.

Kvalitu prenosu dát prostredníctvom bezdrôtovej siete v najväčšej miere ovplyvňuje aktuálny dosah a dostupnosť zodpovedajúcej Wi-Fi. Ak teda máte problémy s nekvalitným pripoje-

ním, skúste najprv zistiť zodpovedajúcu rýchlosť – v systéme Windows 8 vám na to rýchlo posluží ikona v systémovej lište, vďaka ktorej získate potrebné údaje.

Obrázok 8.2: Informácie o pripojení v hlavnom paneli.

Bezpečný bezdrôtový prenos

Základná, dnes už však pomerne zastaraná a bohužiaľ často nepostačujúca ochrana bezdrôtového prenosu nesie označenie WEP (z anglického spojenia Wired Equivalent Privacy). Alfú a omegu tohto variantu predstavuje tajný kľúč, ktorého dĺžku je možné vybrať – minimum v podobe 40 bitov patrí do už zastaraných hodnôt, preto by ste mali vybrať viac. Hlavný problém spočíva v tom, že útočníkovi na úspešné odhalenie použitého kľúča stačí sledovať zodpovedajúci bezdrôtový prenos a nazbierať dostatok informácií. Aby boli zastúpené aj pozitíva, WEP je široko kompatibilný a ľahko použiteľný.

Slabiny predstaveného WEP postupom času odstránili spoľahlivejšie bezpečnostné prvky šifrovania nazvaného WPA2 (Wi-Fi Protected Access), a to cez medzistupeň v podobe WPA. Vďaka princípu dynamicky sa meniacich kľúčov nie je také jednoduché vydobýť si neoprávnený prístup ako v prípade WEP, vlastné šifrovanie prenosu zaisťuje symetrický štandard AES. Spoločne s tým stúpili aj požiadavky na dĺžku použitého kľúča.

Aké typy Wi-Fi sú k dispozícii

V rámci budovania domácich Wi-Fi sa môžete stretnúť hneď s niekoľkými označeniami, ktoré sú charakteristické pre jednotlivé technológie. Zodpovedajúce štandardy 802.11 sú odlišené koncovým písmenom, podľa ktorého máte možnosť rozpoznať detaily. Zo všetkých je najdôležitejšia nasledujúca štvorica:

- 802.11a – táto bezdrôtová sieť nadväzuje na ďalej predstavený štandard 802.11b, pričom najvýraznejším zlepšením je podpora prenosovej rýchlosti až 54 Mb/s. Zodpovedajúce zariadenia pracujú na frekvencii 5 GHz.
- 802.11b – starší štandard, ktorý ponúka prenosovú rýchlosť s hornou hranicou iba 11 Mb/s. V rámci frekvenčného pásma je nekompatibilný s variantom 802.11a, keďže pracuje na 2,4 GHz.
- 802.11g – tento typ bezdrôtového prenosu ponúka prácu v rámci frekvencie 2,4 GHz, podobne ako 802.11a ponúka navýšenie rýchlosti (pri zachovaní kompatibility s pomalším 2,4GHz 802.11b).

- 802.11n – Wi-Fi pripojenie, s ktorým sa môžete stretávať stále častejšie a ktoré sa stavia po boku pôvodných a, b alebo g. Výhodou je skutočne vysoká prenosová rýchlosť 300 Mb/s (podľa typu aj vyššia), ktorá do veľkej miery kompenzuje rozdiel rýchlostí bezdrôtovej a pevnej domácej siete.

Tlačiarne, disky a ďalšie zariadenia

Domáca sieť samozrejme nie je tvorená iba klasickými počítačmi či notebookmi, ale aj ďalšími doplnujúcimi zariadeniami. Do tejto kategórie spadajú napríklad sieťové tlačiarne, ktoré môžete pridať postupom, ktorý už bol popísaný v skoršej kapitole tejto príručky. Z ďalších zariadení sa môžete stretnúť napríklad so sieťovými diskami, ktoré bývajú zapojené do už zmieneneho routeru a ktoré vám Windows 8 sprístupní v prehľade dostupných sieťových prvkov. Návody na zdieľanie dát, ktoré budú uvedené ďalej v tejto kapitole, môžete univerzálne použiť aj na prístup k týmto zariadeniam.

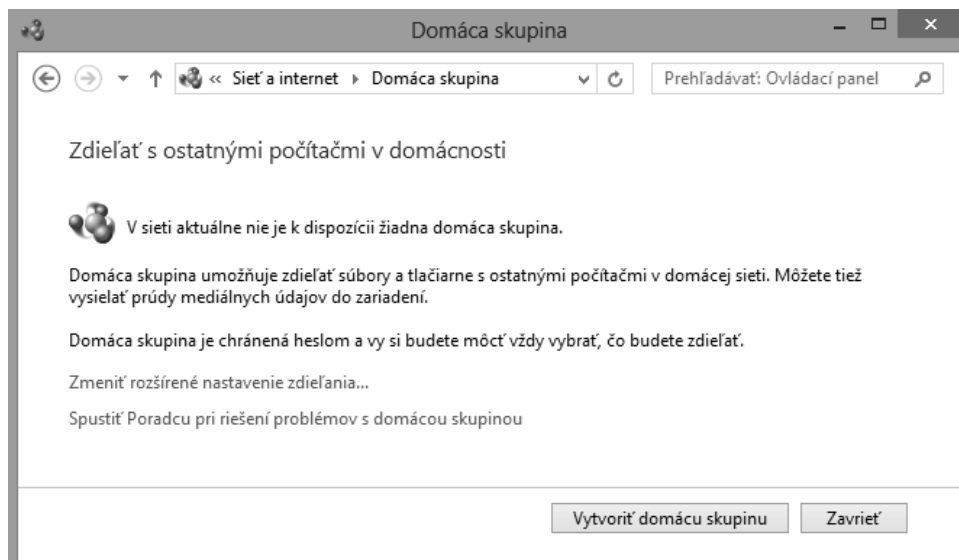
Domáca skupina

Tak ako v predchádzajúcich verziách Windows bola k dispozícii možnosť nastavenia tzv. pracovnej skupiny, túto vám ponúka aj Windows 8 (presne v duchu Windows 7) tiež prípravu a prepojenie počítačov v rámci domácej skupiny. Do jednej domácej skupiny môžete pridať vybrané počítače a medzi nimi potom zdieľať ľubovoľnú hudbu, filmy a ďalšie dáta, všetko je pritom chránené prístupovým heslom.

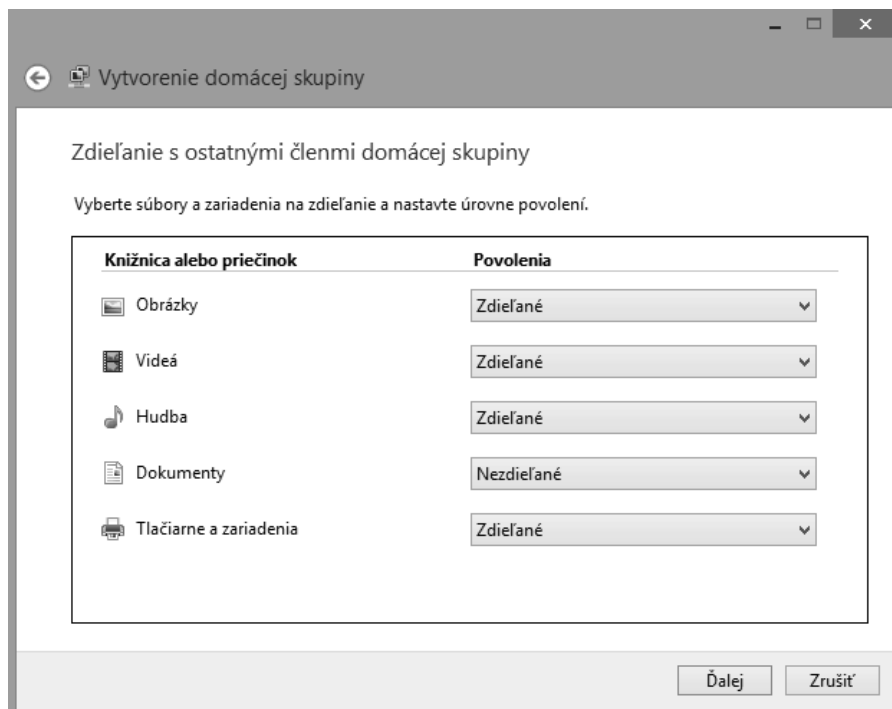
Vytvorenie domácej skupiny

Aby ste mohli možnosti a výhody domácej skupiny využívať, musíte ju samozrejme najprv vytvoriť. Poslúži vám na to špecializovaná súčasť Ovládacích panelov, presný postup je nasledujúci:

1. Otvorte **Ovládaci panel** (napríklad po stlačení klávesovej skratky Win + X).
2. S ľavým tlačidlom myši kliknite na možnosť **Vybrať možnosti pre domáce skupiny a zdieľanie** (obrázok 8.3).
3. Stlačte tlačidlo **Vytvoriť domácu skupinu**.
4. Automaticky sa spustí sprievodca, ktorý vám s vytvorením skupiny detailne pomôže.

Obrázok 8.3: Odkaz pre vytvorenie domácej skupiny v Ovládacích paneloch.

Obrázok 8.4: Výber dát pre zdieľanie v rámci domácej skupiny.

V prvom kroku práve otvoreného sprievodcu aktiváciou jednotlivých polí vyberiete, aké dáta budete chcieť v domácej skupine zdieľať. Ide o veľavravne pomenované položky **Obrazky**, **Dokumenty**, **Hudba**, **Videa** a z hardvérovej oblasti tiež **Tlačiarne** a **zariadenia**, ktoré znázorňuje obrázok 8.4. Do ďalšieho kroku sprievodcu potom pokračujte stlačením tlačidla **Ďalej**. Systém Windows 8 prehľadá počítač a pokúsi sa nájsť všetky dáta, ktoré vyhovujú vami vybraným kategóriám a môžu byť zdieľané.

Pridanie počítača do domácej skupiny

Do domácej skupiny, ktorú ste práve vytvorili, budete môcť v budúcnosti pridať ďalší počítač, napríklad pripojením nového počítača alebo notebooku, s ktorým budete chcieť zdieľať dáta. Na tento účel je potrebné poznať prístupové heslo, ktoré vám Windows 8 na konci sprievodcu vytvorením ponúkol. Odpíšte si ho, prípadne vyberte odkaz **Vytlačiť heslo a pokyny**. Pridanie nového počítača urobíte nasledujúcim spôsobom:

1. Otvorte ponuku **Štart** a potom **Ovládací panel**.
2. Kliknite na možnosť **Vybrať možnosti pre domáce skupiny a zdieľanie**.
3. Stlačte tlačidlo **Pripojiť**.
4. V sprievodcovi sa riadte zodpovedajúcimi pokynmi a zadajte heslo, ktoré bolo vygenerované pri vytvorení domácej skupiny.

Poznámka: Zisťovanie súčastí siete samozrejme funguje iba v prípade, že sú tieto zariadenia plne funkčné a dostupné. Pri počítačoch to teda znamená, že v sieti nevidíte tie z nich, ktoré sú vypnuté alebo v režime spánku.

Zmena hesla domácej skupiny

Automaticky vygenerované heslo k domácej skupine si môžete iba veľmi ťažko zapamätať, snaží sa totiž plniť požiadavky na čo najvyššiu bezpečnosť. Ide teda o spleť znakov a čísiel, ak si chcete vytvoriť vlastné, môžete to opäť urobiť v sekcii **Domáca skupina** v **Ovládacích paneloch**. Vyberte tu možnosť **Zmeniť heslo** a do ponúknutého poľa zadajte ľubovoľné vlastné heslo. Nezabudnite ale, že toto heslo musíte ručne zadať do všetkých počítačov, ktoré sú už do domácej skupiny pripojené.

Zadanie nového hesla domácej skupiny

Zadajte svoje vlastné heslo alebo použite nasledujúce:

Obrázok 8.5: Dialóg na zmenu hesla domácej skupiny.

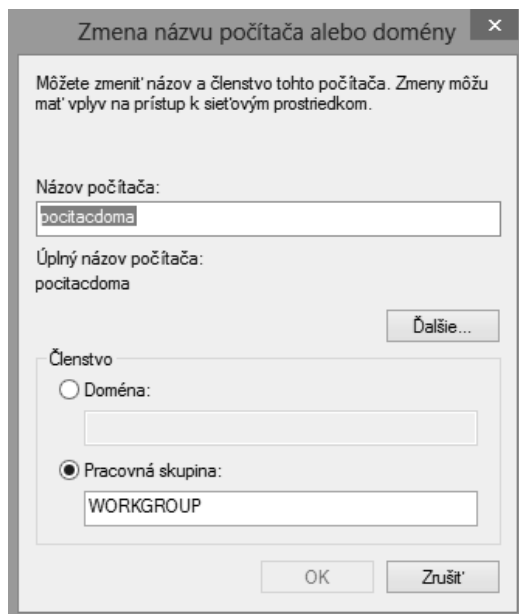
Tip: Pri poli na zadanie nového hesla nájdete tlačidlo so symbolom dvoch šípok. Ak naň kliknete s pravým tlačidlom myši, dôjde k vygenerovaniu ďalšieho automatického hesla.

Zobrazenie zdieľaných súborov

Keď máte do domácej skupiny pripojených viac počítačov, môžete listovať súbory, ktoré sú na jednotlivých z nich zdieľané. Najľahší prístup pritom predstavuje využitie predvoleného Prieskumníka súborov, ktorému bola v skoršom texte tejto príručky venovaná samostatná podrobná pozornosť. Otvorte Prieskumníka súborov, najrýchlejšie stlačením klávesovej skratky Win + E, v ľavej časti vyberte možnosť **Domáca skupina** a potom už vpravo môžete listovať dostupnými dátami.

Zmena názvu a popisu počítača

Každý počítač v sieti by mal byť ľahko identifikovateľný hneď podľa svojho názvu – zabráňte tým omylom pri pripájaní a nestratíte sa ani vo väčšej miestnej sieti. Na určenie názvu vyberte príkaz **Štart** → **Ovládací panel** → **Systém a zabezpečenie** → **Zobraziť názov tohto počítača**, kde potom s ľavým tlačidlom myši kliknete na možnosť **Zmeniť nastavenie**. Nový názov počítača určíte po stlačení tlačidla **Zmeniť**.

Obrázok 8.6: Zmena existujúceho názvu počítača.

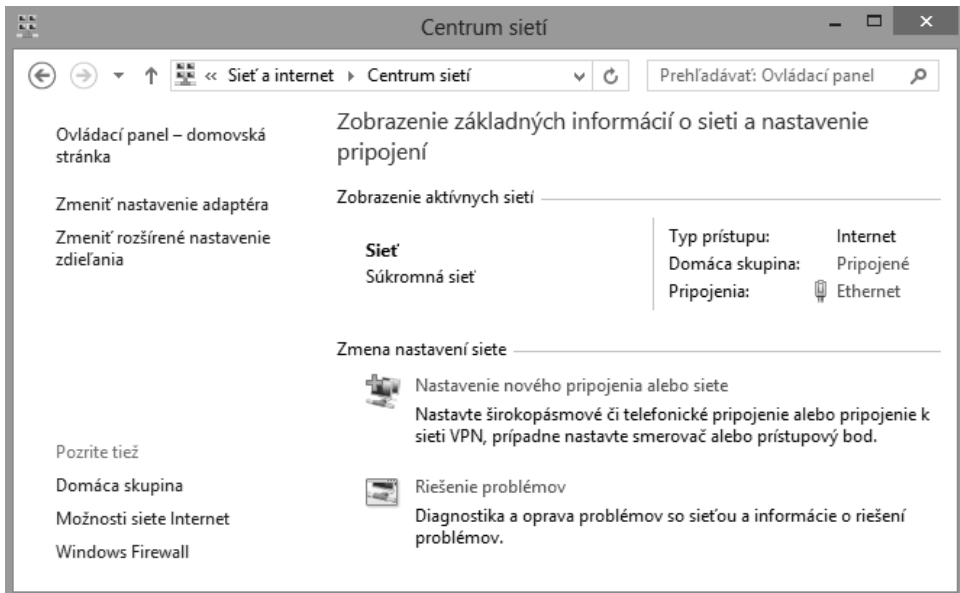
Názov počítača (obrázok 8.6) slúži na jednoznačnú identifikáciu v sieti, mal by preto byť čo možno najvýstižnejší a najmä krátky. Aby ale nedošlo k chybnému určeniu daného stroja podľa takto zvoleného názvu, dopĺňa sa aj o podrobný popis – naň nie sú kladené žiadne formálne nároky. Popis môžete určiť z rovnakého dialógu, ako to bolo v prípade výberu názvu, a to prostredníctvom textového poľa **Popis počítača**.

Centrum sietí

System Windows 8 kompletné možnosti nastavení pripojenia k sieti združuje do tzv. Centra sieťových pripojení a zdieľania. Nájete tu teda všetko – konfiguráciou jednotlivých sieťových adaptérov počínajúc a nastavením zdieľania končiac. Centrum sieťových pripojení a zdieľania môžete otvoriť prostredníctvom hlavnej ponuky Ovládacích panelov a síce príkazom **Štart → Ovládací Panel → Sieť a Internet → Centrum sietí**.

Tip: O niečo rýchlejšie môžete Centrum sietí spustiť aj priamo prostredníctvom hlavného panelu. S pravým tlačidlom myši kliknite na ikonu pripojenie, kde potom zo zodpovedajúcej kontextovej ponuky vyberte požadovaný príkaz Spustiť Centrum sietí.

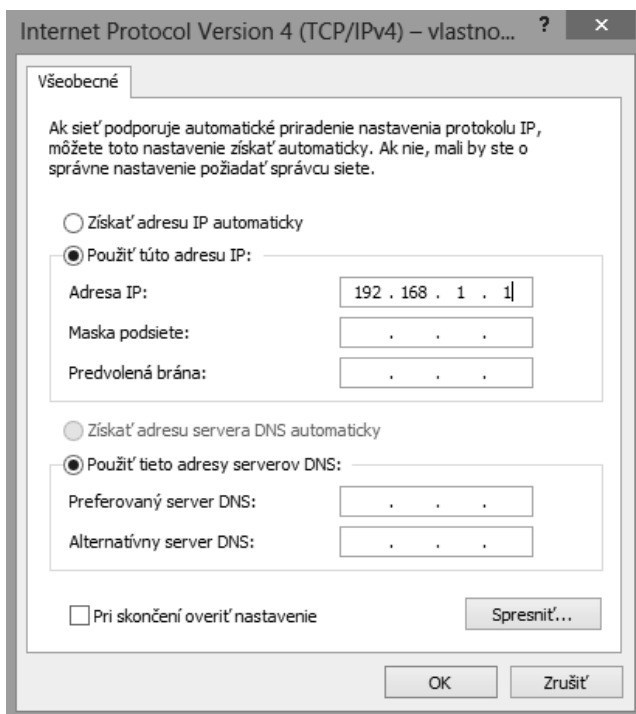

Obrázok 8.7: Hlavné okno sieťového centra.

Praktické nastavenie sieťového pripojenia

Ak v Centre sietí vyberiete odkaz **Zmeniť nastavenie adaptéra** a vyberiete požadované sieťové rozhranie, môžete určiť všetky základné informácie aktuálneho sieťového pripojenia. Ak ide o počítač umiestnený v miestnej sieti, potom je spravidla potrebné konfigurovať najmä IP adresu, bránu a DNS server – všetky tieto informácie by vám mal odovzdať zodpovedný správca. Nastavenie parametrov pripojenia sa robí v dialógu **Vlastnosti**. Pre nastavenie uvedených základných parametrov potom postupujte nasledovne:

1. Na záložke **Siete** s ľavým tlačidlom myši poklepte na možnosť **Protokol TCP/IPv4** v zozname nazvanom **Toto pripojenie používa nasledujúce položky**: Otvorí sa tým špecializovaný konfiguračný dialóg.

Obrázok 8.8: Dialóg nastavení vlastností TCP/IPv4.

2. Ak je lokálna sieť vybavená systémom pridelovania IP adries protokolom DHCP a autokonfiguráciou serverom DNS, potom iba aktivujte možnosti **Získať adresu IP automaticky** a **Získať adresu servera DNS automaticky**. Keďže menované princípy nemusia byť použité v každej sieti, ďalšie kroky sa zaoberajú ručnou konfiguráciou sieťových parametrov.

3. Pre ručné nastavenie IP adresy aktivujte zodpovedajúcu možnosť **Použiť túto adresu IP**. Do poľa **Adresa IP** vložte tú IP adresu, pod ktorou má byť aktuálne sieťové pripojenie rozpoznateľné. Do poľa **Maska podsiete** vpište hodnotu, ktorú vám odovzdá administrátor (v prípade konfigurácie vlastnej malej domácej siete je možné ako najčastejší variant použiť 255.255.255.0).
4. Pre prichádzajúce spojenie užívateľov musíte zadať IP adresu brány, a to do zodpovedajúceho poľa **Predvolená brána**. Pri ručnej konfigurácii serverov DNS potom stačí vložiť IP adresu hlavného z nich (**Preferovaný server DNS**) a tiež zástupného (**Alternatívny server DNS**).
5. Všetky zmeny uložte stlačením tlačidla **OK**, prípadne sa môžete bez zmien vrátiť k pôvodnej konfigurácii tlačidlom **Zrušiť**.

Maska podsiete na prvý pohľad pripomína bežnú IP adresu, ide totiž o štvoricu klasických čísiel, ktoré sú od seba vzájomne oddelené bodkou. Významovo však ide o úplne odlišné poňatie – maska podsiete totiž umožňuje odlišiť adresu podsiete a počítača.

Poznámka: V postupe zmieňovaný protokol DHCP (Dynamic Host Configuration Protocol) sa používa najmä vo veľkých sieťach a nie je vďaka nemu potrebné nastavovať parametre pripojenia na jednotlivých počítačoch ručne. Jeden centrálny počítač totiž rozosiela všetky zodpovedajúce údaje všetkým dostupným v sieti a udržiava zoznam aktuálne používaných IP adres. Ide o pokročilú cestu, vďaka ktorej je možné ušetriť prácu a zároveň aj problémy s nechceným dvojitým použitím identickej IP adresy v lokálnej sieti.

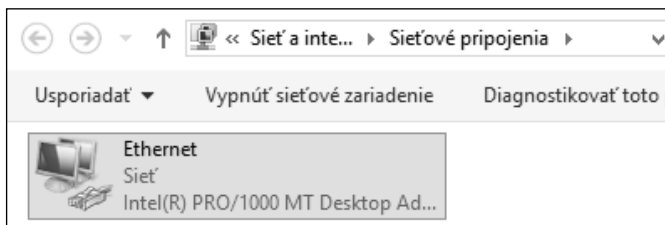
Uvedené nastavenia sa vzhľadom na pôvodný názov konfiguračnej možnosti Protokol TCP/IPv4 samozrejme týkajú parametrov IP protokolu štvrtej verzie. Ak by ste namiesto toho potrebovali určiť možnosti IP protokolu šiestej verzie, vyberte v pôvodnom dialógu **Vlastnosti** variant Protokol IP verzie 6. Zadávanie súvisiacich parametrov prebieha úplne rovnako, aj keď sa svojím formátom alebo účelom môžu mierne líšiť. Podrobný popis do budúcnosti prislúbeného protokolu IPv6 výrazne spadá mimo rámca a zamerania tejto príručky, preto mu nie je venovaná detailná pozornosť.

Ktoré pripojenia sú práve funkčné

Ak chcete získať prehľad o stave všetkých svojich pripojení, samotný hlavný panel ani systémová lišta vám v takomto prípade nepomôžu. Navštívte preto Ovládacie panely, presnejšie povedané postupujte nasledovne:

1. vyberte príkaz **Štart** → **Ovládací panel** → **Sieť a Internet** → **Centrum sietí**.
2. Pomocou vľavo umiestnenej ponuky rýchlych odkazov vyberte možnosť **Zmeniť nastavenie adaptéra**.

3. V novo otvorenom okne máte teraz možnosť prehľadne sledovať všetky aktuálne sieťové pripojenia a okamžite zistíte, ktoré nie sú funkčné- zobrazí sa pri nich symbol červeného krížika s popisom **Sieťový kábel bol odpojený, Nepripojené** a pod.

Obrázok 8.9: Prehľad aktuálneho stavu sieťových adaptérov.

Univerzálne zdieľanie sieťových prostriedkov

Počítačové siete samozrejme neslúžia iba na komunikáciu jednotlivých v nich pripojených počítačov, ale poskytujú aj možnosť zdieľania ľubovoľných dát alebo tlačiarní. V praxi to znamená výrazný prínos v tom, že v prípade dát nie je potrebný ich „ručný“ prenos z jedného stroja na druhý a podobne aj pri zdieľaní tlačiarní na sieti ušetrí prácu pri hromadnej tlači viacerých užívateľov. Jednotlivé typy zdieľania je možné charakterizovať nasledovne:

- Zdieľanie súborov – o svoje ľubovoľné súbory sa môžete pohodlne podeliť s ostatnými kolegami na sieti. Zdieľanie jednotlivých súborov nachádza uplatnenie napríklad pri poskytovaní niekoľkých dokumentov, plánov, pár fotografií a pod.
- Zdieľanie priečinkov – najmä priečinky je možné zdieľať na sieti a tento prístup sa vypláca v prípade, keď chcete poskytnúť niektoré ucelené kolekcie súborov. Prechádzanie logicky usporiadaných zdieľaných priečinkov zjednoduší prácu aj orientáciu všetkým užívateľom, ktorí takto ponúknutý prostriedok využijú.
- Zdieľanie tlačiarne – nachádza uplatnenie najmä v kanceláriách a ďalších oblastiach, kde je kladený dôraz na bezproblémovú tlač. K jednej zdieľanej tlačiarne môže vzdialene pristupovať väčšie množstvo užívateľov, nezávisle od seba na ňu posielat dokumenty na spracovanie a pod.

Tip: Ak by ste sa pri zdieľaní vlastných dát obávali prístupu nelegitímnych užívateľov, môžete samozrejme nastaviť zodpovedajúce oprávnenia iba pre niektorého z nich. Zodpovedajúcim možnostiam konfigurácie sa venuje neskoršia časť textu v tejto kapitole.

Už skôr v tejto kapitole boli popísané možnosti rýchleho zdieľania v domácej sieti, ktoré vám môžu pomôcť pri potrebe okamžitého poskytnutia súborov všetkým pripojeným počítačom. Nasledujúce riadky sa zamerajú na ručnú konfiguráciu, ktorú ocenia najmä pokročilejší užívatelia.